

ОПТИМАЛЬНЕ КЕРУВАННЯ ЗАДАЧЕЮ ТЕОРІЇ БІОПОПУЛЯЦІЙ ЗА ОДНАКОВИХ СТАРТОВИХ УМОВ ЕВОЛЮЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

Досліджено задачу оптимального керування динамікою вікової структури біопопуляції, еволюційний процес якої описує гіперболічна система двох рівнянь під час виродження в точку лінії задання початкових умов (однакові стартові умови еволюційного процесу). Одержано необхідні умови оптимальності, які можуть бути основою числових методів розв'язування задач оптимального керування.

Ключові слова: теорія біопопуляцій, оптимальне керування, гіперболічна система, метод характеристик.

1. **Формулювання задачі.** На деякому проміжку часу $t \in [0, T]$ розглянемо вектор-функцію $x(s, t) = (x_1(s, t), x_2(s, t))$, яка характеризує щільність розподілу популяції деяких видів залежно від віку $s \in [aT, bT]$, $a, b - \text{const}$. Тоді еволюційний процес розвитку популяції в області $S = \{s, t : at < s < bt, 0 < t < T\}$ можна описати системою гіперболічних рівнянь першого порядку [1, 7]:

$$\begin{cases} \frac{\partial x_1}{\partial t} + \frac{\partial x_1}{\partial s} = -\mu(s)x_1(s, t), \\ \frac{\partial x_2}{\partial t} - \frac{\partial x_2}{\partial s} = -x_1(s, t)x_2(s, t), \end{cases} \quad (s, t) \in S, \quad (1)$$

де $\mu : [aT, bT] \rightarrow \mathbb{R}_+$ – задана функція, яку в теорії біопопуляцій називають коефіцієнтом смертності популяції.

Припустимо, що $a < -1$ і $b > 1$. Тоді із точки $(0, 0)$ в область S попадають характеристики системи (1), які розбивають S на три складові:

$$S_1 = \{s, t : at < s < -t, t < T\},$$

$$S_2 = \{s, t : -t < s < t, t < T\},$$

$$S_3 = \{s, t : t < s < bt, t < T\}, \quad S = S_1 \cup S_2 \cup S_3.$$

Крайові та початкові умови задамо у вигляді

$$x_1(at, t) = \beta_1(t) \int_{at}^{bt} K_1(r)u(r)x_2(r, t)dr, \quad t \in [0, T], \quad (2)$$

$$x_2(at, t) = \lambda_2(t), \quad t \in [0, T], \quad (3)$$

$$x_1(bt, t) = \lambda_1(t), \quad t \in [0, T], \quad (4)$$

$$x_2(bt, t) = \beta_2(t) \int_{at}^{bt} K_2(r)u(r)x_2(r, t)dr, \quad t \in [0, T]. \quad (5)$$

Тут всі задані функції є стандартними біологічними параметрами, зокрема, β_i – коефіцієнти середньої народжуваності, K_i – частка самок. Роль керування відіграє функція $u = u(s)$, яка задає віковий розподіл продуктив-

✉ olga.milchenko@lnu.edu.ua

ності самок.

Мета задачі – мінімізувати функціонал

$$I(u) = \int_{aT}^{bT} \varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s) ds \quad (6)$$

Задачу (1)–(6) розв’язуватимемо за таких обмежень на її вихідні дані:

- 1) функції u, K_i ($i = 1, 2$) $\in C^1[aT, bT]$;
- 2) функції λ_i, β_i ($i = 1, 2$) – неперервно диференційовані на відрізку $[0, T]$;
- 3) функція $\mu \in C[aT, bT]$;
- 4) функція $\varphi = \varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)$ – неперервна за всіма змінними і має неперервні та обмежені похідні за x_i ($i = 1, 2$) в області свого визначення, $\varphi : \mathbb{R}_+ \times \mathbb{R}_+ \times [aT, bT] \rightarrow \mathbb{R}$.

Після зроблених припущень для довільного допустимого керування задача (1)–(6) матиме єдиний узагальнений розв’язок, для неперервності якого необхідно також виконати умови погодження:

$$\lambda_1(0) = \beta_1(0) = \lambda_2(0) = \beta_2(0). \quad (7)$$

Описана модель – одна із різновидностей структурованих за віком керуючих впливів. Крім моделей динаміки популяцій, задачі виду (1)–(7) можна використати для вивчення розподілу інфекційних захворювань [6], динаміки безробіття [8], капітальних ресурсів [2, 3, 5] тощо, якщо вважати, що всі учасники відповідних еволюційних процесів знаходяться в однакових стартових умовах (лінія задання початкових умов вироджується в точку), тобто областю визначення задач є сектор, зазвичай, криволінійний.

2. Коректна розв’язність задачі для гіперболічної системи. Редукуємо задачу (1)–(5) для довільного допустимого керування в інтегральну форму. Для цього використаємо метод характеристик для системи (1). Рівняння характеристик для цієї системи виражають співвідношення $\xi = \tau + s - t$ та $\xi = -\tau + s + t$ як розв’язки відповідних задач Коші:

$$\frac{d\xi}{d\tau} = 1, \quad \frac{d\xi}{dt} = -1, \quad \xi|_{\tau=t} = s.$$

Тоді для кожного допустимого керування $u = u(s)$ задача (1)–(5) еквівалентна системі інтегро-функціональних рівнянь [2, 3]:

$$x_1(s, t) = \begin{cases} \beta_1 \left(\frac{t-s}{1-a} \right) e^{-\int_{a\frac{t-s}{1-a}}^s \mu(\rho) d\rho} \int_{a\frac{t-s}{1-a}}^{b\frac{t-s}{1-a}} K_1(r) u(r) x_2 \left(r, \frac{t-s}{1-a} \right) dr, & (s, t) \in S_1 \cup S_2, \\ \lambda_1 \left(\frac{t-s}{1-b} \right) e^{-\int_{b\frac{t-s}{1-b}}^s \mu(\rho) d\rho}, & (s, t) \in S_3, \end{cases} \quad (8)$$

$$x_2(s, t) = \begin{cases} \beta_2 \left(\frac{t+s}{1+b} \right) e^{-\int_{\frac{t+s}{1+b}}^t x_1(-\rho+s+t, \rho) d\rho} \times \\ \times \int_{\frac{t+s}{1+b}}^{\frac{t+s}{1+b}} K_2(r) u(r) x_2 \left(r, \frac{t+s}{1+b} \right) dr, (s, t) \in S_2 \cup S_3, \\ \lambda_2 \left(\frac{t+s}{1+a} \right) e^{-\int_{\frac{t+s}{1+a}}^t x_1(-\rho+s+t, \rho) d\rho}, (s, t) \in S_1. \end{cases} \quad (9)$$

Означення. Під узагальненим розв'язком задачі (1)–(5), що відповідає керуванню u , розумітимемо неперервну в S вектор-функцію $x = (x_1, x_2)$, компоненти якої задовольняють систему інтегро-функціональних рівнянь (8), (9) у \bar{S} .

Теорема 1. Якщо виконуються умови:

- 1) $\mu \in C[aT, bT]$;
- 2) $K_i \in C^1[aT, bT]$, $i = 1, 2$;
- 3) $u \in C^1[aT, bT]$;
- 4) $\lambda_i, \beta_i \in C^1[0, T]$, $i = 1, 2$;
- 5) погодження нульового порядку (7), то існує єдиний узагальнений розв'язок задачі (1)–(5).

Доведення теореми 1 повторює із незначними змінами доведення подібних теорем із праці [2].

3. Формула приросту функціонала та необхідні умови оптимальності.

Розглянемо приріст функціонала (6) на двох допустимих процесах $\{u, x_1, x_2\}$ та $\{\tilde{u} = u + \Delta u, \tilde{x}_1 = x_1 + \Delta x_1, \tilde{x}_2 = x_2 + \Delta x_2\}$. Функції $\Delta x_1 = \Delta x_1(s, t)$, $\Delta x_2 = \Delta x_2(s, t)$ є розв'язками відповідної мішаної задачі:

$$\begin{cases} \frac{\partial \Delta x_1(s, t)}{\partial t} + \frac{\partial \Delta x_1(s, t)}{\partial s} = -\mu(s) \Delta x_1(s, t), \\ \frac{\partial \Delta x_2(s, t)}{\partial t} - \frac{\partial \Delta x_2(s, t)}{\partial s} = -\Delta x_1(s, t) \Delta x_2(s, t), \end{cases} \quad (s, t) \in S, \quad (10)$$

$$\Delta x_1(at, t) = \beta_1(t) \int_{at}^{bt} K_1(s) [\tilde{u}(s) \tilde{x}_2(s, t) - u(s) x_2(s, t)] ds, \quad (11)$$

$$\Delta x_2(at, t) = 0, \quad (12)$$

$$\Delta x_2(bt, t) = \beta_2(t) \int_{at}^{bt} K_2(s) [\tilde{u}(s) \tilde{x}_2(s, t) - u(s) x_2(s, t)] ds, \quad (13)$$

$$\Delta x_1(bt, t) = 0, \quad (14)$$

$$t \in [0, T].$$

$$\beta_1(0) = \beta_2(0) = 0. \quad (15)$$

Враховуючи (10)–(15), приріст цільового функціонала можна записати у вигляді

$$\begin{aligned}
 I(u) = I(\bar{u}) - I(u) = & \int_{aT}^{bT} \Delta\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s) ds + \\
 & + \int_{aT}^{bT} \int_0^T \psi_1(s, t) \left[\frac{\partial \Delta x_1(s, t)}{\partial t} + \frac{\partial \Delta x_1(s, t)}{\partial s} + \mu(s) \Delta x_1(s, t) \right] dt ds + \\
 & + \int_{aT}^{bT} \int_0^T \psi_2(s, t) \left[\frac{\partial \Delta x_2(s, t)}{\partial t} - \frac{\partial \Delta x_2(s, t)}{\partial s} + \Delta x_2(s, t) \Delta x_1(s, t) \right] dt ds,
 \end{aligned} \tag{16}$$

де $\Delta\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s) = \varphi(\bar{x}_1(s, T), \bar{x}_2(s, T), s) - \varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)$, а $\psi_i = \psi_i(s, t)$, $i = 1, 2$ – довільні кусково-гладкі функції, визначені в \bar{S} .

Перетворимо співвідношення (16), враховуючи подання приросту $\Delta\varphi$ за формулою Тейлора, виділивши лінійну частину відносно Δx_1 та Δx_2 , тобто

$$\begin{aligned}
 \Delta\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s) = & \frac{\partial\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_1} \Delta x_1(s, T) + \\
 & + \frac{\partial\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_2} \Delta x_2(s, T) + o_\varphi(|\Delta x_1(s, T)|, |\Delta x_2(s, T)|),
 \end{aligned}$$

та, застосувавши формулу інтегрування частинами, приходимо до співвідношення

$$\begin{aligned}
 \Delta I(u) = & \int_{aT}^{bT} \Delta x_1(s, t) \left[\frac{\partial\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_1} + \psi_1(s, T) \right] ds + \\
 & + \int_{aT}^{bT} \Delta x_2(s, t) \left[\frac{\partial\varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_2} + \psi_2(s, T) \right] ds - \\
 & - \int_0^{bT} \int_{aT}^{bT} \Delta x_1(s, t) \left[\frac{\partial\psi_1(s, t)}{\partial t} + \frac{\partial\psi_1(s, t)}{\partial s} - \psi_1(s, t)\mu(s) \right] ds dt - \\
 & - \int_0^{bT} \int_{aT}^{bT} \Delta x_2(s, t) \left[\frac{\partial\psi_2(s, t)}{\partial t} + \frac{\partial\psi_2(s, t)}{\partial s} - \psi_2(s, t)\Delta x_1(s, t) + \right. \\
 & + \beta_1(t)K_1(s)\psi_1(at, t)u(s) + \beta_2(t)K_2(s)\psi_2(bt, t)u(s) \left. \right] ds dt - \\
 & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s)x_2(s, t)\beta_1(t)\psi_1(at, t)K_1(s) ds dt - \\
 & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s)x_2(s, t)\beta_2(t)\psi_2(bt, t)K_2(s) ds dt - \\
 & - \int_{aT}^{bT} o_\varphi(|\Delta x_1(s, T)|, |\Delta x_2(s, T)|) ds.
 \end{aligned} \tag{17}$$

Функції $\psi_i(s, t)$, $i = 1, 2$ у (17) виберемо як розв'язки спряженої задачі

$$\begin{cases} \frac{\partial\psi_1(s, t)}{\partial t} + \frac{\partial\psi_1(s, t)}{\partial s} = \psi_1(s, t)\mu(s), \\ \frac{\partial\psi_2(s, t)}{\partial t} - \frac{\partial\psi_2(s, t)}{\partial s} = \psi_2(s, t)\Delta x_1(s, t) - \\ -\beta_1(t)K_1(s)\psi_1(at, t)u(s) + \beta_2(t)K_2(s)\psi_2(bt, t)u(s) \end{cases} \tag{18}$$

з умовами

$$\psi_1(s, T) = -\frac{\partial \varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_1}, \quad s \in [aT, bT], \quad (19)$$

$$\psi_2(s, T) = -\frac{\partial \varphi(x_1(s, T), x_2(s, T), s)}{\partial x_2}, \quad s \in [aT, bT]. \quad (20)$$

Оскільки спряжена задача (18)–(20) за структурою розв'язку зберігає вигляд системи (1), то за накладених вище умов (теорема 1) стверджуємо про існування та єдиність узагальненого розв'язку (в сенсі означення) цієї задачі [2, 3].

Тепер кінцевий варіант формули приросту функціонала (17) можемо записати так:

$$\begin{aligned} \Delta I(u) = & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s) x_2(s, t) \beta_1(t) \psi_1(at, t) K_1(s) ds dt - \\ & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s) x_2(s, t) \beta_2(t) \psi_2(bt, t) K_2(s) ds dt + \eta, \end{aligned} \quad (21)$$

де

$$\begin{aligned} \eta = & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s) \Delta x_2(s, t) \beta_1(t) \psi_1(at, t) K_1(s) ds dt - \\ & - \int_{aT}^{bT} \int_0^T \Delta u(s) \Delta x_2(s, t) \beta_2(t) \psi_2(bt, t) K_2(s) ds dt + \\ & + \int_{aT}^{bT} o_\varphi(|\Delta x_1(s, T)|, |\Delta x_2(s, T)|) ds. \end{aligned} \quad (22)$$

Співвідношення (21), (22) одержали для двох довільних, згаданих вище, допустимих процесів.

Нехай $u = u(s)$ – допустиме керування. Варійоване керування виберемо так [2]:

$$u_{\varepsilon, \delta}(s) = u(s + \varepsilon \delta(s)). \quad (23)$$

Тут $\varepsilon \in [0, 1]$ – параметр, що характеризує малість варіації, $\delta(s)$ – неперервно-диференційовна функція, яка задовольняє умови

$$at \leq s + \varepsilon \delta(s) \leq bt, \quad s \in [aT, bT], \quad \delta(at) = \delta(bt) = 0, \quad t \in [0, T]. \quad (24)$$

Зазначимо, що керування (23) є гладким, а область значень функції $u_{\varepsilon, \delta}(s)$ визначена областю значень керування $u(s)$. Крім того, існує поточкова збіжність $u_{\varepsilon, \delta}(s) \rightarrow u(s)$, якщо $\varepsilon \rightarrow 0$, у кожній точці відрізка $[aT, bT]$ для довільного $\delta(s)$, що задовольняє умови (24). Остання властивість характеризує відповідну варіацію $\Delta u_{\varepsilon, \delta}(s) = u_{\varepsilon, \delta}(s) - u(s)$ як варіацію гладкої функції $u(s)$, зберігаючи близькість до нуля функції $\Delta u_{\varepsilon, \delta}(s)$ та її похідної $\frac{d}{ds} \Delta u_{\varepsilon, \delta}(s)$.

Вибравши варіацію керування за правилом (23), використавши подання

$$\Delta u(s) = \dot{u}(s) \varepsilon \delta(s) + o(\varepsilon),$$

приходимо до висновку, що приріст керування є величиною порядку ε .

Аналізуючи тепер прирости Δx_1 та Δx_2 , враховуючи обмеженість у \bar{S} відповідних функцій, одержимо нерівності

$$|\Delta x_1(s, t)| \leq M_1^1 \int_{a \frac{t-s}{1-a}}^{b \frac{t-s}{1-a}} |\Delta u(r)| dr +$$

$$+ M_2^1 \int_{a \frac{t-s}{1-a}}^{b \frac{t-s}{1-a}} \int_{\frac{t-s}{1-a^2} + \frac{r}{1+a}}^{\frac{t-s}{1-a}} \left| \Delta x_1 \left(-\rho + r + \frac{t-s}{1-a}, \rho \right) \right| d\rho dr,$$
(25)

$$|\Delta x_2(s, t)| \leq M_1^2 \int_{a \frac{t+s}{1+b}}^{b \frac{t+s}{1+b}} |\Delta u(r)| dr + M_2^2 \int_{a \frac{t+s}{1+b}}^{b \frac{t+s}{1+b}} \left| \Delta x_2 \left(r, \frac{t+s}{1+b} \right) \right| dr,$$
(26)

де $M_i^j, (i, j = 1, 2) - \text{const} \geq 0$.

Застосувавши для (25), (26) метод послідовних наближень, беручи до уваги, що $|\Delta u(s)| \leq \varepsilon U, U - \text{const} \geq 0$, одержимо оцінки

$$|\Delta x_i(s, t)| \sim \varepsilon, i = 1, 2, (s, t) \in \bar{S}.$$

У підсумку формулу приросту функціонала (21), (22) можемо записати так:

$$I(u_{\varepsilon, \delta}) - I(u) = -\varepsilon \int_{aT}^{bT} \int_0^T K_1(s) \frac{d}{ds} [\delta(s)u(s)] \psi_1(at, t) \beta_1(t) x_2(s, t) dt ds -$$

$$-\varepsilon \int_{aT}^{bT} \int_0^T K_2(s) \frac{d}{ds} [\delta(s)u(s)] \psi_2(bt, t) \beta_2(t) x_2(s, t) dt ds + o(\varepsilon).$$

Інтегруючи це співвідношення частинами, враховуючи $\delta(aT) = \delta(bT) = 0$, одержимо:

$$I(u_{\varepsilon, \delta}) - I(u) = -\varepsilon \int_{aT}^{bT} \int_0^T \delta(s)u(s) \psi_1(at, t) \beta_1(t) \frac{d}{ds} [K_1(s)x_2(s, t)] dt ds -$$

$$-\varepsilon \int_{aT}^{bT} \int_0^T \delta(s)u(s) \psi_2(bt, t) \beta_2(t) \frac{d}{ds} [K_2(s)x_2(s, t)] dt ds + o(\varepsilon).$$

Оскільки $\delta = \delta(s)$ – довільні неперервно-диференційовні на $[at, bt], t \in [0, T]$ функції, то, застосовуючи основну лему варіаційного числення [4, с. 78], можна сформулювати таку теорему.

Теорема 2. Якщо процес $\{x^*, u^*\}$ є оптимальним у задачі (1)–(7), то виконуються умови

$$\int_0^T u^*(s) \psi_1(at, t) \beta_1(t) \frac{d}{ds} [K_1(s)x_2^*(s, t)] dt = 0,$$

$$\int_0^T u^*(s) \psi_2(bt, t) \beta_2(t) \frac{d}{ds} [K_2(s)x_2^*(s, t)] dt = 0,$$
(27)

де $\psi_i = \psi_i(s, t), i = 1, 2$ – розв'язки спряженої задачі (18)–(20), якщо $u = u^*(s), x = x^*(s, t)$.

Доведення теореми 2 побудоване на одержаних вище формулах приросту цільового функціонала та довільності вибору функції $\delta(s)$.

Зауваження. Необхідні умови оптимальності (27) можуть бути основою для побудови числових алгоритмів розв'язку задачі оптимального керування.

Зокрема, нехай задано початкове наближення $u^0 = u^0(s)$, тоді послідовно знаходимо $u^i(s)$, $i = 1, 2, \dots$ та розв'язки $x_1^j(s, t)$, $\psi_1^j(s, t)$, $j = 1, 2$; $i = 1, 2, \dots$ для цих керувань. Далі в основі алгоритму є функції

$$\omega_1^i(s) = \int_0^T \psi_1^i(at, t) \beta_1(t) \frac{d}{ds} [K_1(s) x_2^i(s, t)] dt,$$

$$\omega_2^i(s) = \int_0^T \psi_2^i(bt, t) \beta_2(t) \frac{d}{ds} [K_2(s) x_2^i(s, t)] dt,$$

$i = 1, 2, \dots$, за допомогою яких, використовуючи, наприклад, характеристичні різниці сітки [1], можна досягти заданої точності для цільового функціонала.

1. Аргучинцев А. В. Оптимальное управление гиперболическими системами. – Москва: Физматлит, 2007. – 168 с.
2. Дерев'янюк Т. О., Кирилич В. М. Оптимальне керування гіперболічною системою напівлінійних рівнянь першого порядку з нескінченим горизонтом планування // Укр. мат. журн. – 2015. – 67, № 2. – С. 185–201.
Те саме: *Derev'anko T. O., Kyrylych V. M. Problem of optimal control for a semilinear hyperbolic system of equations of the first order with infinite horizon planning // Ukr. Math. J. – 2015. – 67, No. 2. – P. 211–229.*
– <https://doi.org/10.1007/s11253-015-1075-3>
3. Дерев'янюк Т. О., Кирилич В. М. Оптимальне керування квазілінійною гіперболічною системою, що описує попит Слуцького // Мат. студії. – 2015. – 43, № 1. – С. 66–77. – <https://doi.org/10.15330/ms.43.1.66-77>
4. Моклячук М. П. Варіаційне числення. Екстремальні задачі. – Київ: ТВІМС, 2004. – 384 с.
5. Москаленко А. И. Оптимальное управление моделями экономической динамики. – Новосибирск: Наука, 1999. – 186 с.
6. Ammar-Khodja F., Bader A. Stabilizability of systems of one-dimensional wave equations by one internal or boundary control force // SIAM J. Control Optim. – 2001. – 39, No. 6. – P. 1833–1851. – <https://doi.org/10.1137/S0363012900366613>.
7. Dawidowicz A. L., Poskrobko A. Matematyczne modele dynamiki populacji zależne od wieku. // Metody matematyczne w zastosowaniach. – Politechnika Gdańska. – 2014. – 2. – P. 39–58.
8. Feichtinger G., Tragler G., Veliov V. M. Optimality conditions for age-structured control systems // J. Math. Anal. Appl. – 2003. – 288, No. 1. – P. 47–68.
– <https://doi.org/10.1016/j.jmaa.2003.07.001>

OPTIMAL CONTROL OF A BIOPOPULATION THEORY PROBLEM UNDER THE SAME STARTING CONDITIONS OF AN EVOLUTIONARY PROCESS

The optimal control problem of the age-structured biopopulation dynamics is investigated. The evolutionary process is described by a hyperbolic system of two equations where the initial condition line degenerates to a point (identical starting conditions of the evolutionary process). Necessary optimality conditions are obtained that can be used as the basis of numerical methods for solving optimal control problems.

Key words: bio-population theory, optimal control, hyperbolic system, method of characteristics.

